

Jeg synes, der er noget altmodisch over det dér med de røde mod de sorte i forhold til den måde, det her Folketing arbejder på i praksis.

Jeg synes måske også – det var det, jeg prøvede at gøre en bemærkning om i går, som muligvis blev misforstået, måske blev forstået – at det dér med at prøve at fremstille finansloven som et gammelkommunistisk komplot, fordi hr. Frank Aaen er med, måske også lige er en overdrivelse.

Den bemærkning, jeg havde i forhold til et par af Tingets medlemmer og deres brug af det tema, vil jeg sådan set ikke repetere, men jeg vil kun sige om det, at jeg vil ikke deltage i et kapløb om at stemple nuværende eller tidligere medlemmer af dette Ting som dårlige demokrater, fordi de i deres ungdom har flirtet med et eller andet totalitært regime eller en eller anden totalitær idé. Jeg synes, man skal vurdere folk på, hvilke holdninger de repræsenterer, og hvilke synspunkter de støtter i nutiden i det danske Folketing.

Vi har alle sammen lov at blive klogere.

Til hr. Jes Lunde vil jeg sige: Tak for samarbejdet. Regeringen, Socialdemokratiet, De Radikale kan jo være tilfredse med indholdet. Der er en meget stor del af fælles holdninger, en meget stor mængde af fælles holdninger, der er blevet udmøntet i de her aftaler.

SF har spillet en vigtig rolle, har været meget resultatorienteret. Jeg skal ikke gå i mange detaljer om det; vi har diskuteret det. Jeg vil sige, at det er naturligt med den indflydelse, SF har på resultatet, at SF stemmer for finansloven. Det er godt for finansloven, men jeg tror også, det er godt for SF.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige: På en vis måde beundrer jeg hr. Thulesen Dahls utrolige evne til at gentage sig selv og tale om sine yndlingsemner, om frygten for det fremmede og frygten for de fremmede, uanset hvad der er på dagsordenen i Folketinget. Det synes jeg er imponerende.

Til hr. Thulesen Dahls store interesse for, hvor meget vi kunne lave sammen i fremtiden, vil jeg sige én eneste ting: Jeg betragter Dansk Folkeparti som det største og mest fantasifulde fupnummer i dansk politik siden Glistrups gennembrud i 1973. Og med disse gigantiske overbud og postulater synes jeg ikke, der er meget at snakke om.

Til hr. Duetoft: Også tak for den meget store mængde af fælles synspunkter, vi har kunnet udmønte i praktiske resultater. Nej, nej, nej, den

er ikke ræverød. Det er den ikke, så havde hr. Duetoft nok ikke været med. Men jeg vil sige én ting lige så forsigtigt: Jeg tror nu nok, at næste gang, vi forhandler, vil jeg have en paragraf ind i aftalen om, at hr. Duetoft ikke må kalde mig borgerlig. Det er for meget. De kan ikke lide det i mit bagland. Så det bliver nok en betingelse ved næste års finanslovforhandlinger.

Ellers synes jeg, det er et meget tilfredsstillende resultat, vi også har nået i fællesskab, regering, CD og SF og Enhedslisten på nogle meget vigtige strækninger. Det skal jeg vende tilbage til.

Til hr. Estrup også tak for bemærkningerne, også bemærkningen om de lange linjer, der ligger i det her, der peger fremad, og som jo er udtryk for, at S er akslen, og at det indbyrdes samarbejde mellem Socialdemokraterne og De Radikale ikke har fungeret bedre, ikke har givet bedre resultater på noget tidligere tidspunkt; det er godt at se de linjer, der ligger i det for fremtiden.

Jeg mindedes også ved hr. Estrups hjælp alle dommedagsprofetierne omkring pinsepakken. Det er jo interessant i den politiske verden og i medieverdenen, hvordan der klaskes påstande ud med meget, meget store overskrifter. De bliver stående, de prenter sig ind i folks erindring, og mange mennesker tror, at det måske var sådan. Men når demotiet kommer i kraft af, hvordan virkeligheden udfolder sig, er det meget, meget, meget sjældent, at overskrifterne har lige så store typer. Det er meget sjældent, nyheden kommer på forsiden.

Men jeg tror nok alligevel, det har sneget sig ind i de flestes bevidsthed, at pinsepakken var meget bedre end sit rygte, og at den jo i hvert fald har været en helt afgørende forudsætning for, at dansk økonomi befinder sig i smult vande, og at fornuftige reformer kan lade sig gøre, det er der plads til, uden at det i mindste måde ryster stabiliteten i dansk økonomi.

Til hr. Frank Aaen vil jeg også sige mange tak for alt det, vi er enige om. Og når man ser den lille røde bog om finanslovaftalerne, er det jo ganske meget. Det er rigtig meget. På trafikken, på servicejobbene med den reservation, hr. Frank Aaen har gjort meget ud af i debattens løb, på miljøet, på kulturen, på det sociale, og heldigvis også – og det kvitterede jeg for og er glad for – at Enhedslisten efterfølgende har vurderet, at man gerne ville være partner i aftalen om voksen- og efteruddannelsen.